BALVART DE SITGES

SETMANARI CATALA

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Carrer de Sant Pere, núm. 9

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES, trimestre, 1'50 pessetas
ESPANYA, id. 2 id.
ESTRANGER, any, 12 franchs

Anuncis, Esquelas, Remitits y Reclams à preus convencionals

Els de la primera página's pagarán doble

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

ANY III. | SITGES, 20 DE DESEMBRE DE 1903 | NÚM. 125

ESTABLIMENT DE ROBAS Y SASTRERIA DE FRANCISCO RICART
—SUCCESSOR DE BARCELÓ—
a VILANOVA Y GELTRÚ: Progrés, 8 y 10, y Sant Pau, 13 y 15

Haventme demostrat l'experiencia que pera millor servir als nombrosos favoreixedors del meu Establiment de Robes devía completarlo ab una **Sastreria**, ni un moment he dubtat en instalar el corresponent taller y en contractar el personal indispensable. Aixís es qu'el taller está al nivell de la Secció de Robas, y el personal es de lo més escullit y apte pera la confecció de tota mena de vestits; estant aquestá Sastrería montada de tal manera que puguí satisfer al parroquiá de gust més refinat y exquisit, sense que'ls preus deixin de ser tot lo més reduhits possible.—Inmens assortit de géneros d'Alta Novetat, tant de senyora com de cavaller, procedents de las més importants fábricas d'Espanya y del Extranger.—Riquíssima varietat d'estampats en las diferentas classes de texits de fil, cotó, llana y seda.—Géneros de punt.—Prendas de vestir interior y exterior, pera tots els sexes.—Robas de dol de totas classes.—Classes per ornamentar habitacións, etz., etz.

PREUS ECONÓMICHS

Ignorants, Renegats y Estúpits

Si fem un análisis un xich detingut de tots els individuos que sent catalans no militan dintre el catalanisme; (entenense per catalanisme l'amor a Catalunya, a las sevas costums, y a las sevas llibertats perdudas, veurem com aquestos individuos son susceptibles d'una triple clasificació, per quant els motius que 'ls tenen apartats del nostre costat obeeixen a tres causas diferentas.

En el primer grupo hi van inclosos tots aquells que per deficiencias intelectuals, fomentadas y explotadas pels mateixos que tenen el deber y fins la obligació de ilustrar al poble y conduhirla pel camí de la veritat, no arriban a compendre la bondat y mes que la bondat la llógica del catalanisme, no arriban ni siquiera a compendre que 'l catalanisme es l'únich que pot garantir la que 's la seva mes llegítima y mes genuina aspiració o sia la llibertat individual, ja que 'l catalanisme pel sols fet de voler la autonomía de Catalunya no fá mes que defensar la llibertat colectiva, base y fonament de la llibertat individual. Els que perteneixen a n' aqueix grupo son els que podríam designarlus ab el títul de *Ignonants* y la seva existencia mes que altre cosa inspira verdadera compasió, a n' aquestos com á germans nostres que son tenim el deber d' ensenyarlos, d' ilustrarlos y fins d' estimarlos.

El segon grupo el componen aquellas persones que si bé es cert que tenen el suficient desarrollo intelectual pera compendre la bondat y la llógica del catalanisme, no volen ab tot formar part del mateix per miras purament egoistas. A n' aqueix cas s' hi trovan no solament els cacichs verdadera síntesis de la inmoralitat y del robo, ja que pera ells no hi ha mes lley, ni mes justicia que la seva voluntat despótica y traidora; si que també hi van inclosos aquells individuus que, de condició més baixa y més rastrera encara que'l cacich, el voltan de nit y de día, demanantli que'ls dongui una engruna del seu pá de la inmoralitat, á cambi d'apoyarlo en la seva tasca infame y de impedir, ja per medi del insult, de la calumnia y de la seva hipocresía, que la nostra estimada Catalunya vaigi adelantant cada día més y més pel camí del progrés y de la civilisació. Aqueix grupo es el grupo dels *renegats*, ja que renegan de la seva patria á cambi dels quatre quartos que la seva gandulería no 'ls permet guanyar. Aquestos son els judas de Catalunya y, per lo tant, aquestos ni tan sisquera inspiran compassió, aquestos sols mereixen lo que Judas va merèixer, ser despreciats, ser abandonats y fins malehits, pera que fassin lo que Judas va fer, retirarse del mon y de la societat, pera morir al desert, de la manera que's moren els traidors.

Finalment, hi ha aquell altre grupo compost per aquells individuus que no'ls mou ni la ignorancia ni l'egoisme, aqueix grupo está format per aquellas personas que son fillas de Catalunya y en cambi no volen semblar tals, perque creuhen que aixó fá més *senyoret* y es més fi; a n'aquestas personas se las veu continuament despreciant tot lo de casa pera alabar lo de fora, res trovan bonich com no sía foraster, no volen parlar el catalá, que's la seva llengua, per por de que s'els hi espatlli la llengua, no volen ser catalanistas perque diuhen que'l catalanisme es poch adelantat y ells, en cambi, sons uns parásits de la societat, que no serveixen pera res, com no sía pera anar de ball en ball y servir de ninots. Aqueix grupo es el dels *estúpits*, els quals no mereixen ni compassió, ni despreci, ni res; pera aqueixos sols es necessari que Deu els dongui un xich de sentit comú, pera que no vaigin més pel mon fent el paper trist y ridícul que en la actualitat están fent, y si els hi desitjém aixó, no es pel bé de Catalunya, ja que Catalunya no necessita de ells pera res, por quant son completament inofensius, si els hi desitjém un xich de sentit comú es purament pera ells, perque no fassin més el ridícul.

En resúm, tenim que'ls enemichs de Catalunya son tres: els *ignorants*, els *renegats* y els *estúpits*, aquesta consideració es la defensa més gran y més eloqüent que pot ferse del catalisme y del seu pervindre; devém, per lo tant, estar orgullosos, no pels amichs que tenim, sino pels nostres enemichs.

F. Sans y Buigas.

Desengany.....

Passeijant pels aforas de la població vareig sorpendrer a una parella que parlavan ab molt de interés: ell particularment jesticulava com un desesperat; estava pálit lo mateix que la cera y 'ls seus ulls sortían de sas órbitas rodeijadas per un cercol blau, propi dels que sofreixen quelcuna enfermetat o alguna pena. Ella també estava groga pero no parlava: sols escoltava ab religiosa quietut las paraulas que lo seu aymant li deya.

Eran paraulas de foch, que sortían del cor, de aquell cor enmalaltit per una gran pena ya y ardent com l'entussiasme amorós, propi de l joventut, quin era la causa de aquellas paraulas plenas de anyorança anvers altres millors temps y que tal volta pel desconsolat aymant ja no tornaren.

—Estich malalt—li deya—pero de la meva enfermetat tú ne tens la culpa...

Jo no ho sé, no ho sé que sento aquí en el cor... Sento que glateix, glateix y es conmou ab violencia...

Estich desesperat, jo no visch, lo meu frenesí es gran... y tan gran, que a voltas crech tornarme boig...

Deu meu! ¿Quin delicte hauré comés per veurem condemnat a sofrir semblant pena?.....

. . . . . .

—Qué em passa?

¡Ah! ja ho sé.

Era una tarda a la hora del crepuscul, mentres lo sol traspaesaba las altas y fertils montanyas que circnnden lo poble, y aixís que aquell sol volteijat d' or y carmí ens deixava, com si comprengués que era per nosaltres un estorp y no volgués esser testimoni de nostres accions, tú y jo ens trovavem en lo jardí de casa teva, en mitx de tota mena de plantas y de fines y delicades flors... ¿Ten recordas?...

Jo, ab la meva má, estrenyía la teva, y ab lo bras, rodeijava lo teu cosset bonich y hermós, y aixís agafats caminavem amunt y avall del jardí, en mitj de aquella varietat de perfumades flors que embalsamaban l' ambient de aquell cant d' amor, y com si algún presentiment ens amenasés a cada ratet que passaba giravam lo cap per veurer si algú nos espiaba...

Quin plaer, en aquell moment ningú se cuidava de nosaltres, ningú éns veya, estabam sols, eram lliures com els aucells que piulaven y es gronxaven en las verdoses brancas de aquells vells y espesos arbres, tambalejats per agradable brisa marina. Y en mitj de aquell lloch de hermosura y de bellesa vareig donarte un bes, un bes d' amor...

Va eser aquell lo primer bes...; encare men recordo: Los meus llavis al contacte dels teus me produhiren una impresió tal, que me semblá que entrava en un mon per mi desconegut...

Alló sí que fou entrar en la vida. El nectar deliciós de la teva boca encantadora y riallera y

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis

lo teu alé vivificador, me donaren forsas y energías pera lluitar contra la maldat dels homes, fenme entreveurer un nou temps en que ab prou delit y valor conquistaría lo teu pa y la teva felicitat.

¡Que ditxós jo sería!

De las horas en ara, vareix continuá besante, besante sempre, sempre en los llavis.

Tú correepongueras a la meva estimació y los meus llavis reberen dels teus provas d'amor y de felicitat...

Y are al faltarme lo teu carinyo me sento defallit y debil; y quant recordo lo molt que ens estimavam y penso que jamay podrem unirnos, malayexo aquets tontos convencionalismes socials que fan que molts pares *fassin casar per força* a ses filles ab homes adinerats, encare que aqueixos siguin uns beneys y uns estúpits...

. . . . . .

En arribant aquet punt ella mitj avergonyida y sofocada digué: pro jo sempre t' estimaré a tú a na tú sol...

***

Al sentir aixó ja no vareig volguer escoltar més, de lo contrari hauría enmalaltit jo. Les darreras paraulas de aquell desenganyat amant, varen revelarme lo fondo de la cuestió:

Es tractava de un cas com molts ne passan: la xicota, després que ell li había dipossitat lo seu amor y la seva confiansa y ella li dongué provas de volguerlo y aymarlo, es veya are obligada, per la força y la imposició dels seus pares, a abandonarlo y a desdirse d' aquellas promesas y juraments de amor etern...

Ja s' había acabat aquell temps, are era cuestió d' estimar a un altre, puig los pares ho manaven aixís perque aquest altre tenía molts rals.

. . . . . .

***

Diheume: ¿te rahó de eser, una societat com la actual que fa que pel vil interés se malogri el concepte más elevat de la vida humana, aixo es; l' amor?

No vindrá un temps ditxós en que los pares sían més ilustrats y que fent cas omís de lo diner deixin unir a sas fillas ab aquell que lo seu cor elejeixi?

Si, sens dupte, eix temps ha de venir, y a les horas nos veurán tants matrimonis infiels y mal avinguts, ni fills criats en mitj de las disputas y rahons d' aqueixas parellas unidas per la força de la ignorancia y per la lluentor de lo diner.

Vallcarca 14 Desembre 1903.

FELIX COROMINAS.

S' ha fet justicia

Tothom deu tenir present la memorable vetllada que' ls socialistas d' aquesta vila celebraren el dia 8 del prop-passat Novembre, en conmemoració de la complerta derrota que sufriren en las darreras eleccions municipals.

Sigué una festa *fúnebre*, sense pretensions, com si diguessim entre familia: quatre absoltas cantadas per un coro que no recordo com li dihuen, pero sé que porta un nom molt carrincló, una oració apocalíptica pronunciada per l' *hermano* Mitjans, repetició de las quatre mateixas absoltas cantadas pel mateix coro, y per último el delicat obsequi d' una fumejanta tassa de flors cordials á tots els *compañeros* allí presents, que dít siga de pás, varen empassarse sense sucre y ab la serietát y civisme que la cosa requería.

Semblava que havían de quedar satisféts ab aquella infantívola expansió, que 'ls hi permeté jer ús y abús del indiscutible dret de picar de peus. Pero no fou axís, y els sapientíssims directors del socialisme local sentiren ben prompte la nostalgia del ridícol y ab moltas ganas de posarse novament en evidencia, presentaren, dintre el plasso legal, un recurs demanant l' incapacitat d' un regidor electe, amich nostre. Sense cap motíu racional en que apoyarse, 's mostravan molt esperansáts d' obtindre un resultát que 'ls hi sigués del tot favorable y en un periódich de la seva corda publicaren una correspondencia, que com trevall sortít de sos privilegiáts cervells, era model vivent de la cultura y bona criansa que gastan aqueixos distingíts subjectes.

La mentada correspondencia tenía un final d' un color cómich molt puját; després de proclamar gratuitament l' incapacitát del nostre amich, deya textualment: *¿Se hará justicia? Lo veremos.* Y are ab permís dels lectors que 'm segueixen, no puch callarme y haig de manifestar que degút al meu *taranná* seriós y reflexiu, tant sols duas vegadas en ma vida he pogút riure de gust: la primera, fou el jorn inolvidable que vaig veure al Agutzilet vestít de jaqué, y la segona, llegint l' arrogant actitút de melodrama en que va colocarse l' afortunát autor de las graciosas paraulas que acabo de transcriure.

Sí, apreciables émuls den Pau Iglesias; *¿ lo habéis visto?*, ja s' ha fet justicia, y vos suposo enteráts del acort unánim que 'l passát dillums prengué la Comissió Provincial, declarant la capacitat del nostre company en Joan Marsal, á qui vosaltres sempre heu distingít ab tantas y tan repetidas provas de boja estimació. Y prou, que sense intenció de molestarvos, me sembla que no es gayre aprofitát el temps que s'emplea parlant ab vosaltres. Me despedeixo, simpáticas momias, dibuixant en mos llavis coralins la rialla mes mofeta del repertori pera dirvos plé d' unció y de caritát evangélicas: ¡Salut, *ateyus*, y que Deu vos fassi bons!

OTGER

BIBLIOGRAFÍA (1)

Llibre de Memorias, de Esteve Suñol

Pochs serán els aymants de la literatura catalana que no hagin llegit, ab la fruició que's mereixen els grans mestres, alguns dels hermosíssims articles que l'ilustre escriptor Esteve Suñol te publicats en *La Veu de Catalunya* y varias revistas.

La seva prosa correcte, hermosament diluhída, saturada de un humorisme que captiva, ha colocat á n'en Suñol entre'ls mestres, entre'ls prosistas més distingits de Catalunya.

Els seus articles, plens la major part de una sátira que convens plenament, posant de relleu algún mal, tenen un colorit magnífich, una empenta, com ne podríam dir tan catalana; que alló es una cosa de casa, y que'ns hi compenetrém dessegida.

Aquella prosa es viscuda, deixatada en un ambent tan apropiat, que sembla que'ns hi trobém, que ho palpém, en mitj del encís que'ns fá sentir l'autor.

El *Llibre de Memorias* que acaba de publican es una recopilació que'n Suñol ha fet de trevalls hermosíssims, afiligranats de ma mestre, y es molt d'alabar aquesta recopilació, que honra á la nostra literatura.

Es ben bé un llibre profitós, que recomeném als nostres llegidors.

Per donar una idea de lo molt que val la obra de'n Suñol, á continuació publiquém un dels trevalls, trets al etzar, perque tots son ben dignes d'elogi:

¡Aixó es Xauxa!

¡Aquí si que s' está bé! ¡Aquesta es la gran vida! ¡Aixó es estar al mont! Tothom fa'l que vol. Aquí no hi ha principis d'autoritat ni *principis* de cap mena; ni hi ha tampoch qui us vingui ab llatinadas com aquella del *dura lex*. Tothom fa les coses *sans façon, sans compliments, sans ceremonies*.

Ve, per exemple, el que tira per amo del Govern, y us diu:—Descansa: tot seguit que jo agafi la batuta farém un Concert que'ls aficionats més exigents se'n lleparán els bigotis.—Y després, un cop ja a dalt de la tarima, agafa la batuta, y ab tota *sans façon* se dirigeix al públich y diu:—Senyors: alló que'ls havia dit del Concert ho deixarém córrer; en compte del *Concert* tocarém un *ball de socios*.

Ve després l'encarregat de tenir compte l'ordre, la propia autoritat que's cuida de mantenir ben endressada la estatua *inmaculada de la Ley* y en vista de que hi ha qui grinyola perque li han fet fonedís alló del Concert, vos planta un bando pels bigotis, en el que *sans* cumpliments de cap mena, com qualsevol anarquista, vos diu que las lleys afavoreixen als industrials en perjudici de las classes treballadoras, perque'ls donan gairebe tots el fruits del treball; y fins arriba a dirvos que «es problemático aún si el derecho escrito es del todo conforme con la justicia.»

Ve també el definidador del Estat, el Papa de la política, com si diguéssim, y vos diu que la patria es *una invariable, incondicional, integra, intangible, inseparable inmaculada, inmortal inmutable é inconsutil;* pero ve a redera un trist alcalde de poble, de lo més infelic, y *sans ceremonie* de cap classe exclama:—¿Qué vol dir aixó de la patria *una invariable, incondicional é inconsutil?* De patrias n'hi ha una pila, variadés, de moltes condicions y descosides. Hi ha la *patria grande*, que's la Humanitat, com si diguéssim la de *los espacios etéreos*, d'en Castelar; hi ha la *patria mediana*, que's la *intangible*, la qu'ensenyen á estudi, que's, en bona fe, molt *mediana;* hi ha la *patria chica*, que's aquélla de que ja s'ha cantat ab música del *género chico*: «Pobre chica la que tiene que servir;» hi ha la *patria chiquita*, que, com aquella altre *Bella chiquita*, es la explotada per cacichs y empresaris dels *circos ecuestres* de la política; y hi ha, en fi, una infinitat més de *patrias*, com la ¡Patria!, de Bizet; la Patria nova, de Grieg; la patria *celestial* y la patria potestat, etc., etc.

Y ve que, a l'último, el poble tip de tanta *sans façon* y de *sans compliments* del altres, se planta y diu que no vol pagar més los *tributos*, que serxeixen d' excusa la canalla, fent ab aixó com el catalá del *cuento*... ¿Qué no'l saben el *cuento*? Donchs ja'ls el contaré.

Baixén de la diligencia'ls dos amichs passatjers, pera dinar á l'hostal de la parada y s'asseuen a taula. L'un es catalá, l'altre foraster. Y porta la sopa la minyona: una sopa ab ous estrellats, sense batre. El foraster agafa la cullera tot seguit y *sans façon*,—diu,—y's posa al seu plat tots els ous de la sopera.—¿Quín sant deu ser,—pensa'l catalá,—aquet sant Fasson, en nom del qual pot arrambarse ab tots els ous?—Pero l'home calla per prudencia.

Portenla carn d'olla, y'l foraster s'hi abraona, y tot dihent:—*Sans compliments*,—se queda ab tóta la gallina.—¿Un altre sant?—remuga el catalá; pero continúa callant y sufrint. Anant pel mont s'ha de tenir molta cordura.

Ve l'entrant y, sense donar temps de res, ni s'en adona'l catalá, que ja el foraster te enforquillat el millor tall, dihent ab somriure burleta:—*Sans ceremonie*.—La mosca ja li puja al nas, al catalá. S'es acabada la prudencia.—A casa també'n tenim de *sants*,—pensa,—y forsa. Ja treuré jo 'l meu *sant* també.

Y porten al último el rostit y'l catalá pega urpada y s'emporta sencer tot el pollastre, dihent tot enfotismat:—¡Sant Feliu dc Guíxols!

Velshiaquí com ho pelen per aquí les autoritats y'l poble. Cada hú tira pel seu cantó y arramba ab lo que pot. ¡Aixó es xauxa!

ESTEVE SUÑOL.

(1) En aquesta secció es donará compte de totas las obras que'ns envihin.

Diputació de Barcelona - Xarxa de Municipis

NOTICIAS

En nom dels regidors electes y de tot el poble enviém el mes coral agrahiment al dignissim diputat provincial del districte D. Joseph Bertrán y Musitu per la brillant defensa que feu del nostre company Marsal, devant de la Comissió Provincial, exposant el dret llegitim que te'l nostre amich pera esser regidor.

—

Gracias á la energía desplegada pel senyor Bertrán y Musitu, la Comissió Provincial ha declarat nulas las eleccions de Pallejá. En ellas guanyaren llegitimament els catalanistes, pero en l'acte del escrutini el secretari apoyat per majoría de interventors caciquistas volgueren sumar varis vots que no's depositasen a l'urna, fent la tupinada mes escandalosa.

Els caciquistas estavan apoyats pel célebre Sostres, tant amich del senyor Ventureta.

Felicitém al nostre celós representant senyor Bertrán al poguer evitar un dels xanxullos mes escandalosos

—

La fira del diumenge passat, tot y fer un dia del tot cru, va veurers molt concerreguda, principalment cap a la baixa hora de la tarde arribant en el tren d'un cuart de cinch gran número de passatjers de Vilanova venint ademés molts carruatjes de Sant Pere de Ribas y molts pagessos de las masias dels voltans. Cap a la vetlla la major part dels forasters feren cap al Prado y Retiro a participar del ball qu'en dits locals se celebran tots els dias festius regnant una gran animació fins que va acabarse la comedia dels aficionats, hora en que tots els fsrasters retornaren cap als seus respectius punts. El ball de nit del Prado Suburense, si be no va ser gayre animat va sustenirse fins que la banda del Sr. Carbonell, doná el despido ab el vals del «Frú Frú.»

—

Com ja varem dir en un dels números passats, ha arribat ja á aquesta vila l'ingenyer Sr. Ibañez, haventse représ de nou els treballs de «La Bufera»

—

A la nit de Nadal en el Prado Suburense se donará el ball publich anyal que correspon a la diada, essent de creure que haventhi tres festas seguidas es veurá molt concorregut. La banda del Sr. Carbonell durant aquets días executará bailables pastorils quina música está inspirada ab las costums populars de la nostre terra.

—

En Santiago Rusiñol ha publicat luxosament editat, un magnífich llibre en quin hi ha la reproducció de sos cuadros *Jardins d'España* que tanta fama li han donat.

Acompanyan al llibre hermosas poesías dels millors poetas catalans.

—

Ab el fí de facilitar l'assistencia a las firas que tindrán lloch a Barcelona ab motiu de las próximas festas de Nadal, la Companyía de Madrid á Saragossa y a Alicant, ha acordat establir un servey especial de viatgers ab billets de viatge rodó de segona y tercera classes, a preus reduits, desde varias estacions de la xarxa catalana a la de Barcelona y tornada.

La expendició de dits billets tindrá lloch els días 21, 22, 23 y 24 del actual; servint pera tornar durant els días 22 al 27 del mateix pera las procedencias compresas entre Saragossa y Marsá, las duas inclusiu, y els días 21, 22, 23, 24, 25 y 26 pera las demés procedencias, poguent tornar del 22 al 28.

—

Ab la revolta del mar que va haverhi la setmana pasada ha sortit una gran cantitat d'alga com poca s'havía vist. A la platxa d'Ayguadols se n'ha recopilat un muntont de mes d'un metro d'alsada.

—

En el apartadero de Vallcarca han arribat aquesta setmana las pesas de la balustrada que ha de colocarse en el mur desde el pas nivell que existía avants, fins al pont.

—

Aquesta tarde la companyía d'aficionats «Lo Rebrot» después del ball de tarde del Prado Suburense, redresentará la comedia en un acte *Mala nit*.

Els aficionats del Retiro, igual que 'ls demés días de festas, també representará un bonich dramet en un acte titulat *Caritat*.

Después d'haver tancat nostra pasada edició, reberem l'agradable visita de nostre amich lo distingit artista en Santiago Rusiñol.

No cal dir que trobarém molt curta la estada en aquesta vila de nostre estimat hoste, puig sempre las visitas de nostre amich ens son molt agradosas.

—

Aquesta setmana els peons municipals, ajudats per una brigada, s'han ocupat en la neteija de la cloaca del carrer de Joan Tarrida.

Fa tres anys que s'utilisa y cuasi es podrá donar com a inútil a no ser que si fassi un gasto bastánt regula.

Y are preguntarém ¿aquestas imperfeccions de construcció que s'han trobat en aquesta cloaca y a ben segú s'en trobarán en altres, ¿qui paga y qui respón del dany causat?

Som del parer que la responsabilitat recaygui tota sobre aquells que varen admetre las obras, ja que varen ser prou descuidats en el seu carrech, deixant qu'els contratistas anessin tirant sense fiscalisar las sevas obras.

—

El diumenge passat fou sepultat el cos del jove agricultor en Crisfol Pagés. concorrent al seu enterro nombrosos amichs de treball.

Dit jove atacat de tuberculosis durant el servey militar, de gran sort tingué, acullirse á la llar ahont pogué morir ab el consol dels seus pares.

Aquets dolorosos casoss patentisan ben clarament l'injusticia ab el sistema actual del servey militar y més encare del servey obligatori, ja qu el mal de molts no aminora els sufriments del qui no té abtituts pera prestar dit servey.

—

Pera qu's vegi la ignorancia y despit dels socialeros que presentaren el recurs de incapacitat contra 'l regidor electe senyor Marsal, copiém á continuació el *considerando* que acompanya a la resolució de la Comissió provincial, desestimant la reclamació:

«Considerando que aun dejando aparte la circunstancia de que desde antes del día es lo elección ha quedado satisfecho el importe de los servicios prestados por D. Juan Marsal al Hospital municipal en su calidad de industrial carpintero, es lo cierto que dichos servicios *no pueden calificarse de municipales* desde el momento en que el Ayuntamiento ó sus establecimientos utilizan como cualquier particular, ni derivan de contrata que atribuya á aquel particular el carácter administrativo de contratista, sino de simple contrato, por todo lo cual á tenor de la doctrina sentada en varias R. O. entre ellas la de 21 de Junio de 1890 y 14 de Diciembre de 1895, no cabe estimar comprendido á dicho interesado en la incapacidad establecida en el número cuatro del artículo 43 de la Ley Municipal:

»En presencia de las disposiciones invocadas y de los Reales decretos de 5 de Noviembre de 1890 y 24 de Marzo de 1891:

»Oído en sesión pública el Sr. D. José Bertrán Musitu en representación del nombrado Concejal electo:

»Se desestima la reclamación formulada por don José Carbonell y otros seis electores de Sitges contra la capacidad del Concejal electo de dicha población D. Juan Marsal y Brunet, á quien se declara con capacidad del expresado cargo, etc.»

Dónem el pesam als socialistas de *doublé* y al admirable D. Ramon, que sigué el qui els va induhir a cometre aquesta planxa.

Els Mitjans y comparsa se pensavan que al mon tot s'arregla en insultar y cridar escandalosament.

Noticias Religiosas

Avuy diumenge tercer de més ab Exposició de Nostramo se celebrará ofici solemne de la Confraría de la *Minerva* y profesó per l'interior del temple.

A las 4 de la tarde Rosari, Ave-Marías d'Advent, Septenari a Ntra. Sra. de l'Esperanza y ab Exposició del SS. Sagrament, vant del Trisagi-Seráfich, motets y reserva.

Dilluns y demés días feyners a dos quarts de sis del vespre, després del Rosari y Ave-María, continuará lo septenari de la Mare de Deu baix lo titol de l'Esperanza.

Dijous a las cinch de la tarde Rosari, consagració de las Ave-Marías y acte seguit la Rda. Comunitat de Preveres parroquials y beneficiats entonará solemnes *Maitines* de Nadal.

Divendres festivitat de Nadal, de bon matí al hora de costúm dels demés anys, se celebrará la solemne Missa del Gall a veus y orga, ab adoració del Infant Jesús.

A las deu, ab assistencia del molt Iltre. Ajuntament, solemne ofici ab orquesta. A las cuatre de la tarde la Rvda. Comunitat cantará solemnes vespras de Nadal y completas a llahor de Sant Esteve.

Dissapte las missas se celebrarán en las mateixas horas que en los días festius

A las tres de la tarde Rosari, Salutació Sebatina y Salve al Santuari de Ntra. Sra del Vinyet.

OCASIÓ En el carrer del Vinyet hi há per llogar un local molt espayós, que 's compon de baixos y un primer pis y te surtida á la Ribera.

Informarán en l' administració d' aquest periódich *carrer de Sant Pere, 6*.—Sitges.

AVIS **Se fa públich als propietaris y agricultors que en el domicili de 'n Joan Llopis y Milá, carreró d'en Fals (Cap de la Vila), hi trovarán el gran dipósit de ceps americans y arbres fruyters de totas classes, axís com també de guano, nitrat y sulfat.**

◆ JOAN LLOPIS Y MILÁ. ◆ SITGES ◆

VENDA Se vent la casa número 10 de la plassa de la Constitució (Casa de la Vila) cantonada al carrer de la Devallada.

Donarán rahó al *carrer de Sant Bonaventura, 16*. —Sitges.

Imprempta de F. Baxarias; Balmes, 71.—Barcelona

Contra l'Anemia, Clorosis, Menstruacions difícils
Neurastenia, Pobresa de sang
Escrofulisme y Convalescencia
acudiu al únich remey — USEU las

¡Últim avens de la ciencia médica!

PILDORAS PEDEMONTE

a base de ferro y fósforo ASIMILABLES, nou de kola y altres tónichs

Recomanadas per totas las eminencias médicas — Preu: UN FRASCH DE 70 PILDORAS, 3'50 pessetas

DEMANEUNE EN FARMACIAS Y DROGUERÍAS D'ESPANYA Y AMÉRICA — A BARCELONA: V. Ferrer, Plassa del Angel, 1, y Farmacia del autor, Bailén, 117

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis

ANTONI MARTI SASTRE

Lauria, 35, 1.er, 1.a - BARCELONA

Especialitat de la casa: *Abrichs de senyora*

ULTIMA NOVETAT: Gran assortit d' ermillas Catalanistas y Modernistas

Géneros especials sense forros, propis pera abrichs de senyor

CORTE Y CONFECCIÓ ESMERADA

GRAN RELLOTGERÍA Y JOYERÍA

EL REGULADOR

INMENS ASSORTIT EN OBJECTES PROPIS PERA REGALOS

Carrer del Carme, núm. 1, y Rambla de las Flors, núm. 37; BARCELONA

VERMOUTH BALOMÍ ❁ DEL GRECO ❁

— PER LITRES Y PER AMPOLLAS —

Fundas de palla, á 18 ptas. miler, y per paquets de 250, ptas. 5

PLASSA DEL MARQUÉS DE MONTROIG

Cassadó y Moreu

PIANOS

Vendas, Lloguers y Plassos

Dormitori Sant Francesch, 27 - Barcelona

Vins llegítims de Sitges

de la cullita de

D. FELIP FONT

(Premiats en varias Exposicions)

Malvasía, seca y dolsa. . . .	2'50	pessetas litre
Moscatell, sech y dols. . . .	1'00	» »
Macabeu, sech y dols. . . .	0'60	» »

— Se garantisa la puresa —

PARELLADAS, 20

FÁBRICA DE LICORS

Primera á Sitges

DE

❁❁❁ MIQUEL RIBAS

A petició de molta clientela, y en vista del gran éxit obtingut ab el **WERMOUTH** marca **MARGARIT,** quina classe es séns dupte la millor que's fabrica á Espanya, puch desde avuy oferir el **RON MARGARIT** ab la confiansa que no desmereixerá de la fama que ja acreditada t- dit **WERMOUTH MARGARIT.**

◆ Wermouth BLANCA SITGES (sech) ◆

MALVASIA y MOSCATELL de cullita propia

Existencias en tots els Cafés, Restaurants. Colmados, etc.

VI MIRABENT

◆ CONTRA LA INAPETENCIA ◆

- Reconstituyent tónich, nutritiu poderós -

Contra la perdua del apetit y convalecencia y enfermetats llargas. Recomanèm als malalts y personas delicadas l'empleo del **Vi Mirabent,** constituit á base de las tres *Quina, Cacao, Colombo y Peptona ó carn,* essent un dels mellors *Tónichs nutritius* y l' únich *reconstituyent* natural y complert.

Dit **Vi,** soportat pe 'ls estómachs més delicats, *activa la nutrició y fa recobrar las forsas en los individuos que experimentan un decaiment orgánich.* Al propi iemps *fagilita una bona digestió* evitant las trabalosas é inclompertas. — **Preu de la botella, 2'50 pessetas.**

Per 'ls casos en que 's tracta de combatir la *Anemia, Clorosis* (colors pálits), *desarreglos menstruals* y demás afeccións degudas á *pobresa de sanch,* tenim preparat el **Vi Mirabent Ferruginós** *contra la inapetencia,* de composició semblant al anterior, ab la adició del *Ferro,* en estat perfectament soluble y enterament assimilat. - **Preu de la botella, 3 ptas.**

Quan hi ha necessitat de combatrer els efectes del *Linfatisme, Raquitisme, Escrofulas, Infarts Glandulars, etc.,* tenim preparat el **Vi Mirabent Fosfatat,** *contra la inapetencia,* de resultats marcadamment visibles.— **Preu de la botella, 3 pessetas.**

DE VEND A SITGES: Farmacia del senyor Vallés, Plassa del Marqués de Mont Roig

DIPOSIT A MADRID: Fuencarral, 103

A BARCELONA Oficina de Farmacia y Laboratori Químich de F. MIRABENT: Diputació, 411 y Girona, 38

GRIS

Camisería y Corbatería

Boquería, 32. - Barcelona

Gran assortit en Camisas, Corbatas, Mocadors y tots els articles pertanyents á n' aquest ram.

Gran baratura de preus

La Camisería que ven més barato de Barcelona

ESPECIALITAT

en Camisas á mida

LA CATALANA

Companyía de segurs contra incendis y explossións á prima fixa

Establerta á Barcelona, Dormitori de Sant Francesch, núm. 5

EDIFICI DE SA PROPIETAT

GARANTÍAS: { Capital social 5.000,000 pessetas. Reservas y primas 18.294,501'73 pessetas.

Fondos colocats en inmobles á Barcelona y valors de major cuantía

Sinistres pagats: 6,283, que importan 7.632,260'39 pessetas

AGENCIA DE SITGES: — VICENS MORANDO Y BERTRÁN

---

peim LA CATALANA DE C

Francisco Baxarías

IMPRESIONS DE TOTAS CLASSES

Balmes, 71 Barcelona

Diputació de Barcelona - Xarxa de Municipis